

ANH VÀ TÔI

Anh là bộ đội cụ Hồ miền Bắc
Tôi là anh lính Cộng Hoà miền Nam
Ta gặp nhau trên một đất nước tan hoang
Nơi chiến địa, ngút ngàn khói lửa.

Mẹ tôi mỗi chiều chờ tin con tựa cửa
Mẹ anh gục đầu quy ngã giữa đấu trường
Bao mái đầu già, tóc bạc thấm thương
Bao mái đầu xanh, lên đường nhập cuộc.

Khẩu AK trên đôi tay gầy guộc
Mắt căm thù anh tiến bước căm gan
Vượt Trường Sơn, anh xẻ núi, băng ngàn
Quyết giải phóng miền Nam, vui lòng “bác”.

Đây miền Nam, Ruộng đồng xanh bát ngát
Người lính miền Nam không một lúc nào quên
Bảo quốc, an dân, kinh nhật tụng đầu tiên
Ưu tiên một trong sáu điều tâm niệm.

Nhưng hôm nay, Tiếng AK át lời kinh cầu nguyện
Ngơ ngác kinh hoàng câu chuyện Mậu Thân
Tiếng súng chen vào tiếng pháo đầu xuân
Xác mai vàng trộn xác dân đẫm máu.

Em bé thơ chẳng kịp khoe quần áo
Đã vội lìa đời mắt thao láo, mở trừng
Mẹ già nua, mờ khoé lệ rưng rưng
Lặng lẽ khóc giữa trùng trùng lửa đạn

Bác Hồ cười, Ôi giọng cười điên loạn
Mắt long lanh như ngàn vạn yêu tinh
Có phải chẳng” bác” đang hiện nguyên hình
Vâng, chính bác, Hồ Chí Minh đích thị.

Bác là người, hay là ma là quỷ
Là yêu tinh, hay “tay anh chị” Trường Sơn
Ai làm gì mà bác cứ căm hờn
Cứ đòi tiến trên con đường chủ nghĩa

Trong đầu bác đầy âm mưu độc địa
Dối gạt anh, bác đã “phịa” đủ điều
Dân miền Nam bị kìm kẹp trăm chiều
Anh lên đường và tin theo lời bác.

Ta gặp nhau trên chiến trường tan nát
Ôi kiếp con người giữa đạn lạc, tên bay
Vũ khí giết người của Nga, Mỹ, Tàu, Tây
Nhưng lại nằm trên đôi tay người Việt.

Hè đỏ lửa, anh hăng say cuồng nhiệt
Vào Bình Long, anh quyết giết chúng tôi
Bạn bè tôi, gãy cánh giữa lưng trời
Đồng chí anh cũng thân phơi chạt đất

Anh hăm hờ vào Nam theo lời bác
Tay anh xăm câu “Sinh Bắc, tử Nam”
Tôi thương mẹ già một nắng hai sương
Viết vào vai câu “Xa quê hương, nhớ mẹ”

Nghe bác Hồ, anh căm thù Mỹ Ngụy
Anh hận tôi tận xương tuỷ, tim gan
“Bác” dạy anh, anh thù cả thế gian
Và anh tin lời “ngọc vàng” của “bác ”

Lời Mẹ tôi dạy nhiều điều hơi khác .
Dạy thương yêu, sống bát ngát tình người
Dạy thứ tha, lấy 9 bỏ làm 10
Dạy vươn lên, mỉm cười trong nghịch cảnh.

Đôi mắt Mẹ hiền từ như bà thánh
Bảo tôi đừng tập xấu tánh, thù dai
Không dạy căm thù, nên tôi chẳng biết phải thù ai
Giờ chúng ta gặp nhau ngoài chiến trận.

Anh bắn tôi, lòng anh tràn thù hận
Đạn tôi đi, kèm một chút băng khuâng
Cánh tôi rơi, anh hớn hờ reo mừng
Anh gục ngã, thoáng lòng tôi bất nhẫn

Tuổi trẻ Việt Nam, lớn lên trong chiến trận
Là đón đau, chua xót lẫn hận thù
Ôi cuộc đời , Một bể khổ thiên thu
Thiên đường bác hứa, thiên đường mù không lối thoát.

Hôm nay đây, toàn dân Nam ngơ ngác
Đường “bác” đi, bi đát đến thảm thương
Bắc, Trung, Nam, giờ bí lối cùng đường
Lê lét sống đời vất va, vất vường.

Bác tưởng mình là con “rồng”, con “phượng”
Nhưng “bác” chỉ là con “vượn” Trường Sơn
Bác hận đời, “bác” nuôi mãi căm hờn
Ăn trứng gì, Mà “bác” lên cơn say máu

“Bác” gian hùng từ khi còn thơ ấu
“Bác” làm bao nhiêu điều xấu vì tiền
Chó săn Tây, “bác” làm điem chỉ viên
“Bác” bán đứng bao người hiền yêu nước

“Bác Hồ” ơi, Có phải chẳng kiếp trước
"Bác" là tên bạo ngược Mạc Đăng Dung?
Hay "bác" là Lê Chiêu Thống hiện thân?
Cống rắn về cắn nhân dân lần nữa?

Lại là “bác”, người “ruồi” gieo máu lửa
Đường “bác” đi, chẳng có cửa nào ra
Lăng Ba Đình, còn lại một thầy ma
Vào xem “bác”, tên cùng hung cực ác.

Sử ghi “bác”: Hồ Chí Minh bán nước!
Cả biển Đông không rửa được danh nhơ
Vẫn còn ghi, và mãi chẳng phai mờ
Lừng danh “bác”: tên tội đồ dân tộc.

Này anh bộ đội,
Lẽ nào số anh cung nô bộc
Nên “bác” Hồ cứ đầu độc tỉnh bơ
“Bác” dùng anh như một thứ gia nô
Xúi anh làm chuyện điên rồ cho “bác”.

Nếu có dịp, anh đừng tay một lát
Nghĩ thử xem tội ác đến từ đâu?
Sẽ thấy ngay hình ảnh “bác” Minh Râu
Kẻ tình nguyện theo Tàu làm đầy tớ.

Này anh bộ đội, Hãy luôn luôn ghi nhớ
Đất nước nghìn năm, sao lại nở đem dâng
Lịch sử oai hùng, từ Đinh, Lý, Lê, Trần
Quyết không nhượng cho ngoại nhân 1 tấc.

Thế mà hôm nay Hoàng Sa kia biến mất
Tiếp theo sau, Bản Giốc cũng không còn
"Bác" Hồ ơi , Tội" bác" chất tày non
Bia đá mòn, nhưng vẫn còn bia miệng.

Nó ô nhục như cột đồng Mã Viện
Nó kinh hoàng như câu chuyện năm xưa
Đến bao giờ mới rửa sạch vết nhơ
Cho đất nước, không ngờ sinh ra "bác".

Này anh bộ đội, Hãy dừng tay chốc lát
Nghe chuyện kinh hoàng hơn cả Pháp thực dân
Súng trên tay, hãy tự cứu lấy bản thân
Quay nó lại, xoá đi niềm hối hận.

Cợ hội đến, khi số trời chuyển vận
Thì những tên trùm, táng tận lương tâm
Đã từ lâu hút cạn máu nhân dân
Phải trả lời trước cán cân lịch sử.

Này anh bộ đội từng vào sinh, ra tử
Thấy hay không, Lũ quỷ dữ lộng hành
Đất nước mình giờ đã nát tan tành
Anh không biết, hay anh đành giả điếc.

Bao nhiêu năm trong hận thù, chém giết
Xương máu dân đã cạn kiệt suy tàn
Có nghe chẳng muôn triệu tiếng oán than
Dòng suối lệ dân nước Nam đang chảy.

Khẩu AK nằm trên tay anh đấy
Sẽ nhiệm màu gấp mấy chiếc đũa thần
Quay súng về để cứu lấy muôn dân
Và cứu cả chính bản thân anh nữa.

Còn phần tôi, dù hôm nay ngã ngựa
Nhưng nếu trời còn tựa chút sức tàn
Cũng tiếp tay xây dựng lại giang san
Dù tan nát, dù muôn ngàn đống vỡ.

Cũng cố gắng đến tận cùng hơi thở
Mới mong tìm ánh sáng ở tương lai
Dân Việt mình mới thấy được ngày mai
Và mới mong sánh vai cùng thế giới

Mới mong thoát cảnh u mê tăm tối
Xuống tuyền đài không thẹn với cha, ông
Hãy nắm tay cùng góp sức chung lòng
Vực thẳm hôm nay mới mong qua khỏi.

Phúc Trần

Chuyến Đến: Tiểu Mai – Ngày 18/1/2023

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 8300 TÁC PHẨM